

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Arbejds miljø og miljø har været meget inde i debatten i dag, men jeg vil alligevel føje nogle ord til, da jeg synes, at regeringspartierne, med undtagelse af hr. Erhard Jakobsen, som siger, hvad det handler om, stadig væk bagatelliserer eller bortforklarer problemerne vedrørende miljøet og arbejdsmiljøet.

Hr. Tørnæs insisterede endog på, at Danmark har opnået garantier for at kunne have bedre arbejdsmiljøregler end de øvrige EF-lande, og hr. Kent Kirk karakteriserede VS – konkret hr. Albrechtsen – som et rodehoved, der ikke havde læst en tekst ordentligt.

I dag ligger Danmarks garanti mod dårlige arbejdsmiljøregler i, at der kun kan laves direktiver, når samtlige EF-medlemslande er enige. Der skal altså være enstemmighed. Så langt kan vi vel være enige?

Det er så op til et pres fra de politiske partier og fagbevægelsen, arbejdspladserne, hvad den siddende danske regering har skullet kapere og stemme ja til.

Hermed har jeg så ikke sagt, at VS altid har været enig i det, der er sket, og at tingene har været ideelle – overhovedet ikke – men vedtages EF-pakken, skal sådanne direktiver for fremtiden afgøres ved kvalificeret flertal, og det er en forringelse.

Ganske vist har Danmark, som det også har været inde i debatten, ret til at lave skrappe nationale regler, hvis vi bliver stemt ned. Men problemet viser sig – og det er der ingen der har kunnet svare ordentligt på i debatten – ved, at disse skrappe regler skal sendes til EF-Kommissionen, som skal bekræfte dem, dvs. undersøge, om de er konkurrenceforvridende og bare bruges som et skalkeskjul for protektionisme.

Dette er kernepunktet i arbejdsmiljøsnakken: hvornår vil Kommissionen sige, at skrappe nationale miljø- og arbejdsmiljøregler er konkurrenceforvridende og skaber uønskede tekniske handelshindringer i forhold til et indre marked, og så indbringe sagen for Domstolen?

De svar, vi har fået af f.eks. markedsudvalget, opklarer ikke denne situation. Markedsudvalget har f.eks. spurgt: kan vi indføre genbrugsregler uafhængigt af de øvrige lande? Svaret er: såfremt der måtte blive vedtaget direktiver på dette område på grundlag

af artikel 100 a, vil Danmark kunne anvende nationale forskrifter begrundet i miljøhensyn, såfremt der ikke er tale om skjult protektionisme.

Hvad er så det? Hvornår bliver det defineret, hvad skjult protektionisme er?

Udvalget har også spurgt, hvem der har bevisbyrden, når der opstår strid mellem konkurrencemæssige og miljømæssige hensyn, hvis Kommissionen rejser sag mod et land, men man er så sandelig ikke blevet klogere af at læse det svar, der er blevet givet, og hvorfra jeg vil citere:

»Såfremt et direktiv i fremtiden er baseret på reglen i artikel 100 a, vil situationen være anderledes.« Det anføres i artikel 100 a, stk. 6, at Domstolen i en særlig hurtig traktatkrænkelsesproces vil kunne prøve, om der foreligger et misbrug. Brugen af ordet »misbrug« tyder på, at prøvelsen ikke kan være så dybtgående, og normalt vil det påhvile den part, som gør gældende, at der foreligger et misbrug, at sandsynliggøre dette.

Men så kommer det, der mudrer det hele til og gør det til luftkasteller. Der står nemlig:

»Graden og karakteren af Domstolens prøvelse, herunder spørgsmålet om bevisbyrde, vil følge af den praksis, som Domstolen fastlægger.«

Hvad betyder det for virkeligheden, når man ser på arbejdsmiljøet? Hvis man sætter et eksempel på af kød og blod, kunne man let forestille sig, at Danmark blev pålagt at indføre maskineri, som var produceret og godkendt i andre EF-lande, selv om disse maskiner ikke måtte leve op til de arbejdsmiljøregler, vi ønsker at have. De kunne støje mere, end vi ønsker, osv. Kunne Kommissionen så ikke blot sige: I kan da bare anvende anvendelsesforskrifter, I kan da bare bruge hovedværn, masker, blyforklæder osv., så opnår I jo det samme arbejdsmiljøresultat. Kommissionen kunne så føje til, at modstanden imod en anvendelsesforskrift må betragtes som en teknisk handelshindring, en dum dansk undskyldning for, at man bare vil beskytte sin egen vare, og det kan man så sandelig ikke acceptere.

Jeg tror ikke, at dette eksempel er spor fortænkt, jeg tror, det er et rigtigt eksempel, og det går direkte imod den arbejdsmiljøpolitik, som VS ønsker fremmet. Vi ønsker bestemt ikke, at arbejderne skal gå på arbejde